

מחול

לא אוהבת מתנות

מדוע ניסו בנייהאם לטפס לראש הר אחרסט? התשובה הקלאסית ניתנה בפי זה שהגיע ראשון אל הפיסגה: מפני שהוא היה שם!

לרינה שחם אין אפילו תשובה כזאת. מדוע היא עומדת לערוך בשבוע הבא ערב של ריקודים בתל-אביב?

איך להפסיד כסף. אחת התשובות האפשריות היא: מפני שרינה קמה ביום בהיר אחד והבחינה שבכיסה נמצאות כ-400 לירות, אשר הצטברו מרווחיה בהופעות התיאטרון הלירי ובהוראת ריקוד. באופי טימיות הטבעית שלה סברה רינה (33) כי סכום זה יספיק למימון הפסדו הכספי של ערב אחד.

היתה זאת, כמוכן, טעות. אולם הבימה הקטן, אף שניתן לה במחיר מזל, עולה כסף רב. הוא הדין לגבי הקלטת המוסיקה, הכנת התלבושות והתפאורות, למרות שחלק ניכר הוא פרי ידיהם של שלוש חניכר-תיה ושני חניכיה, הכהחיים יחד עמה את הלהקה.

תשובה שניה שמונה, אולי, בחניכיים אלה עצמם. אחת המוכשרות שבהם, לאה לוי, נישאה באילת לפני נסיון וכמעט נעלמה מן האופק. לפני כמה חודשים חזרה. כמוה חזר אהוד כרדודי, ששירת עד אז כמדריך ספורט בצבא. וכשיש גרעין של להקה אמיתית, חבל לבזבז אותה.

אך יתכן כי התשובה האמיתית היא שכבר עברו ארבע שנים מאז הופיעה רינה בפעם האחרונה בהופעה עצמאית על במת תל-אביב. אז היה זה נסיון להקים יחד עם שתי רקדניות ידועות אחרות, מסגרת קבועה של תיאטרון-מחול. נסיון זה נכשל. אף אחת מן השלוש לא יכולה היתה לפרוש את כנפיה די הצורך, בשלש של ערב.

עתה החליטה רינה להופיע לבדה עם להקה, במשך ערב שלם, שיהיה כל-כולו שלה, יהיה המחיר אשר יהיה. אין לה כל מושג מה יהיה מחיר זה. אחרי שהוציאה את כל כספי הקרן, היא מתחילה לצבור חובות.

לכח, ריצפה קרה. במשך ארבעה חודשים הקוישה הלהקה לחזרות ארבע עד שמונה שעות, מדי יום ביומו. הכל נעשה ברוח להוטת של התנדבות — אבל זה לא הספיק לחמם את האברים. כי רוב החזרות נערכו במועדונים שהועמדו לרשותה על-ידי ידידים טובים. לא קל היה לקרוד בקור החודר של אולם בלתי-מחומם, על ריצפה משופעת, סדוקה ובעלת אריחים שבורים.

מדוע לא קיבלה רינה שום תמיכה? אני לא יודעת איך לגשת לאנשים, היא מודה, בעברית הכורעת תחת נטל מביטא מולדתה האמריקאית. ואני לא אוהבת לקבל מתנות!

ממי אפשר לקבל מתנות? רק ממוסד אחד: אלישבע דה-רוטשילד, המחלקת העני-קות למי שמוצא חן בעיניה. רינה אף לא ניסתה.

במקום הענקה קיבלה הזמנה אדיבה מטעם משרד-החינוך והתרבות, להשתתף בכנס של רקדניות ידועות, ביוזמת ועדה ממשלתית — בראשות אלישבע דה-רוטשילד. לכל רקדנית הוקצבו מראש שמונה דקות, כדי להרצות באופן מקיף וממצה על כל בעיות הריקוד במדינה.

לרינה יש הרבה מה להגיד על נושא זה. — מספיק בשביל שמונה שעות. מדוע אין רקדנים ממין זכר? מדוע אין עושים דבר כדי לעודד ותחושה של ריקוד בכיתות בית-הספר? מדוע אין כסף לפעולות ריקוד? מדוע אין תנאים? מדוע אין איפה לערוך חזרות? מדוע? מדוע? מדוע? אך בשמונה דקות אין לרינה לומר דבר, ולכן לא תיענה להזמנה.

המספרים שנכטמו. כאשר יבוא היום המייחל ויעלה המסך, יוכל קהל חובבי הריקוד להיוחם כמה התקדמה רינה בארבע שנים אלה. רוב המספרים נבטו בלבה של רינה מזה שנים רבות. הלהקה שלה, היחידה בארץ שהתחזקה מעמד במשך השנים כיוחיד פועלת ומלוכדת, רגילה להגיב על כל רחשוש של רגש שלה.

התוכנית כוללת ריקודים על נושאים תניכיים (סיפור הסוטה מן התורה, שמשון

• שאר חברי הלהקה: אורי אורן, טופי רה בן-צבי, נאוה רובינשטיין.

ציור פרוספר לא טיים כאן, לא טיים שם

ודלילה), קטעי-פולקלור אמריקניים, וגם ריקוד המבוסס על אחד הקטעים המפורסמים והנועזים ביותר בספרות העולמית — ה' עמוד האחרון של יוליסס לגיימס ג'ויס: 'וקודם חיבקתי אותך, כן, ומשכתי אותו למטה, אלי, כך שיכול להרגיש את שדי, כולו בושם, כן, ולבו דפק כמו משוגע, וכן אמרתי, כן, אני רוצה, כן!'

ציור

ציור גזעי התפוחים

תמונות גדולות נתלו על קירות פוליטורה ממורקת, מתחתן, על שולחנות פורמאיקה שחורה, סערו אנשים בלבוש מהודר ארו-חות דשנות.

עד לפני שבועות אחדים היו אותן תמונות מוקפות בנוף שונה לגמרי — חדר צר בעליית-גג יפואית, המשמש כמקום מגורים ואטלייה כאחד, בו מפורזים בערבוביה צב-עים ומכחולים, ספרים, מזרון ושמיכה ל-שינה.

צעיר צנום ושחרחר, לבוש בבגדים רח-ביים, עמד במרכז החדר והעביר את מברשת הצבע על הבד.

המברשת הראשונה. אריה פרוספר (20) זוכר עדיין את המברשת הראשונה אותה החזיק. היה זה בקיבוץ חניתה, אליו הגיע ממתנה להכשרת הנוער בטלון שב-צרפת. 'אתה מבין בצירוף?' שאל סדר ה-עבודה את פרוספר, יליד מרוקו. משהשיב בחיוב, הגיש לו מברשת סיד גדולה, הטיל עליו לסייד את גזעי עצי-התפוחים.

אולם היתה זו רק מתיחה. חברי הקיבוץ האמינו בכשרונו של הצעיר ומיד לאחר שקישר בפורים בהצלחה את חדרה-אוקל של הקיבוץ, לפי הנושא קברט בצרפת, של-חזרו ללמוד ציור במסגרת מנון אבני ב-תל-אביב.

אולם הצעיר הדינאמי לא סיים את כל תקופת לימודיו במכון, העדיף לשאוב את נושאי ביון אנשי הבהימה התל-אביבית ובי-ביקורים במרתפו המפורסם של הפסל אויז בן-יעקוב.

ללא סבלנות. השבוע מציג פרוספר, הנראה כאחד מנציגיו של הגל החדש, כי חמישה-עשר ציורים בגלריית קפה קליפור-ניה, אשר נושאי רובם שאובים מחיי היללה ומרתפים מוארי נרות. אולם גם הפעם אין לו סבלנות לחכות עד לסיומה. הוא כבר רכש לו כרטיסי נסיעה, ועוזב בסוף ה-חודש את הארץ על מנת לשאוב השראה חדשה לציור, הפעם הוא יעשה זאת בנופה של פאריז.

בן טובים תל-אביבי

ראש מיחלקת-הנוער במשרתת-ירושלים, נופקח יצחק אבל, אשר חזר לאחרונה מסיור מקיף בבירות אירופה, שם השתלם בבעיות הטיפול בעבריינות נוער, סיכם הש-בוע את רשמיו, כששמץ של שביעות-רצון נשקף מדבריו: 'נערי אירופה מתמכרים להירואין בעוד שנערי ישראל מסתפקים בסחיבת מכוניות.' הישווה מפקח אבל את הפשיעה בקרב נערי ישראל לזו של נערי אירופה.

אחיה שעה בדיוק סיימה יחידת משטרה של מחוז תל-אביב מצד נרחב אחר כנופית בני-נוער בצפון תל-אביב. כאשר סוכמו תוצאות המבצע התברר שהפושעים הצעיר-ים בישראל שוב אינם מפגרים אחרי בני סוגם באירופה ובארצות-הברית.

תפיסת בני-הנוער העוסקים במעשי פשע, ואפילו אם הם בני-טובים ממשפחות אמיר דות ומיוחסות, שוב אינה מצוררת אתו ענין והתרגשות כפי שעררה לפני שש-שנים, עת החל הגל הגדול של פשיעת-נוער, שהוליד את המושג בני-טובים.

אולם, הכנופיה שנלכדה השבוע היתה יוצאת-דופן לגבי כל מה שארע בעבר. אנשיה לא הסתפקו בסחיבת מכוניות או פריצה לקיוסקים. מעלליה ומבצעייה לא היו מביישים אפילו כנופית פושעים מנוסה בשיקגו. כי בצד גניבות של קופצאות סיגריות וממתקים, עסקו אנשי הכנופיה בפריצות שערך שלון הגיע לרבבות לירות. התמכרו לעישון חשיש ונהלו אורח חיים לפי מיטב מסורת העולם-התחתון, כולל אורגיות מין.

צעירים עיפים מהוללות

בית המהודר שברחוב שלמה המלך 35, בתל-אביב, היה שרוי באפילה. רוב ילדיו היו שקועים בשנת ישרים. רק בדירה אחת בקומה השנייה של הבנין שרר מצב הפוך. האוירה היתה סוערת רוויית עשן חריף וצלילים רועשים.

השעה היתה אחר הצהר. אנשי המשטרה, שהיו במארב מסביב לבנין, הבחינו לפתע

הקורבן יוסף כרמי, בעל קפה לידיה בכיכר מסרטיק, אצלו נגבה כנו-פיית טופלה משקאות וסיגריות באלפי ל"י.

בדמויותיהם של שני צעירים שהתקרבו לפתח הבנין, כשהם נושאים בידיהם חבני-לה. סמל המשטרה יעקב עייש זינק לעברם, פקד עליהם לעצור. בתגובה חמקו השניים במהירות לעבר מכונית לארק לבנה ש-ניצבה בקירבת הבנין, ועוד לפני שהסמל הספיק להגיע אליה, פרצו בדהרה מטורפת ונעלמו.

זה היה הרגע בו החליט מפקד היחידה לפעול. אנשיו הסתערו בדפיקות על דלת הדירה הנעולה מתוכה בקעו צלילי טוויסט וקול צהלת מבוססים. משלא נפתחה הדלת, ניסה איש משטרה לפרצה בכעיסת עקב אדירה. רק אז נפתחה הדלת והשוטרים פרצו פנימה באקדחים שלופים.

עליזה טאמון

על מה שראו בדירה סיפר חוקר הנוער מפקח-משנה אברהם חביבי, שעמד בראש המבצע: 'הפטיפון ניגן, עשן סמיך וריחות של משקאות חריפים וחשיש עמדו בחדר. ארבעה צעירים ושתי צעירות שהיו עיפים מהתהוללות נראו שקועים בהיות.' תיאוריהם של מפקח-המשנה חביבי ויתר השוטרים שהשתתפו במבצע, לא השאירו ספק כי הכנופיה היתה בעיצומה של אור-גיה מינית.

כבר באותו לילה, אחר חקירה קצרה של הצעירים שנתפסו בחדר, הצליחה המש-טרה לתפוס את בעל הדירה שהסתתר ב-דירת ילדיו שברחוב קלישר 3. חבר נוסף של הכנופיה, יואב כהן, הובא למש-טרה בבוקר על ידי אמו, אחרי שנודע לה כי השוטרים מחפשים אחריה.

היה זה דווקא האדם המבוגר ביותר ש-נעצר בדירה, שהסגיר את חברי הכנופיה שהצליחו להימלט. האיש, כבן 28, אחיו של אחד מאנשי הכנופיה, שהוזמן להשתתף ב-אורגיה, שכר מיד, החל לבקש רחמים, מסר את כל הידוע לו ושהחרי.

השגל נתפס בדירה ובמרתפו של הבנין ברחוב שלמה המלך, הפתיע בהיקפו גם את החוקרים המנוסים. היו שם עשרות טייפרקורדרים, פטיפונים וכלי-חשמל אחרים, מאות תקליטים, בקבוקי משקאות חריפים, סיגריות וממתקים בשווי כולל של רבבות לירות. במעילו של בעל הדירה ובמקומות מחבוא אחרים שהתגלו תוך כדי חיפוש, נמצאו גם חפיסות רבות ש, חשיש.

רק המורד האחרון

היו אלו אנשי הכנופיה, שבלכידתם השקיעה משטרת מחוז תל-אביב מאמץ צים כה מרובים בעת החקירה הכחישו כמעט כל העצורים את השתייכותם לחבורה, טענו כי השתתפו במסיבה באופן מקרי. רק אחד מהם הודה מיד, נטל על עצמו את כל האשמה. היה זה צעיר צנום וגבוה בעל פנים ילדותיות, מנהיג הכנופיה שנקרא על שמו — 'כנופית טופלה'. יעקב ('טופלה') חלפסון, 18, בעל הדירה בה, נעצרה הכנופיה, הוא בן-טובים אופייניים שהנסיבות אשר הובילו אותו אל דרך ה-פשע הן המצויות ביותר בין עבריינים צעירים.

יליד הארץ, בן למשפחה מבוססת, קיבל יעקב הינוך דתי בבית-הספר ביזו. שם גם הודבק לו הכינוי טופלה, שנלקח מסיפורי שלום עליכם, וזאת בשל לבושו הרשלני וזורת הליוכו הבסלנית. אולם זמן קצר אחרי שסיים את לימודיו העממיים חל משבר במשפחה. אביו הקבלן נפרד מאמו וטופל לה נשלח להתחנך בקיבוץ. הוא התגלה מיד כילד פרובלמטי, נאלץ לנווד מקיבוץ לקיבוץ עד שחזר לבית אמו, החל לעבוד כשוליה למסגר.

בתנאים אלה לא החזיק מעמד זמן רב. היו אלה ידידה של אמו שאת נוכחותם לא יכול היה לישא. כתוצאה מכך עבר טופלה לגור בדירה נפרדת, מקבילה לדירת אמו.

הוא ניהל אורח חיים עצמאי. את דרך הפשע שלו החל בדרך השיגרתיים: סחיבת

הוא ניהל אורח חיים עצמאי. את דרך הפשע שלו החל בדרך השיגרתיים: סחיבת

הוא ניהל אורח חיים עצמאי. את דרך הפשע שלו החל בדרך השיגרתיים: סחיבת

הוא ניהל אורח חיים עצמאי. את דרך הפשע שלו החל בדרך השיגרתיים: סחיבת

הוא ניהל אורח חיים עצמאי. את דרך הפשע שלו החל בדרך השיגרתיים: סחיבת